

СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ ТА ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ЇХ ЯКОСТІ

ШАКУН В.Ю., МАГІСТР,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА*

Технології функціонування структур публічного сектору державного управління мають формуватися на основі концепції надання якісних послуг суспільству, людині. Дана складова публічного управління, що знаходить своє відображення в дієво функціональному інституті публічних послуг є визначним фактором розвитку громадянського суспільства у демократично розвинутих країнах. Як зазначає Ю.Ю. Абраменко, «обов'язок владних структур – довести до громадянам України, що роль держави полягає не в управлінні суспільством, а в наданні йому якісних послуг» [1].

Публічні послуги є послугами державного апарату, функції державних органів з певних питань що спрямовані на визначених суб'єктів. Одним з їх різновидом є соціальні послуги. Вони являють собою комплекс правових, економічних, психологічних, освітніх, методичних та інших дій, що спрямовуються на певні соціальні групи населення, що перебувають у складних життєвих ситуаціях зі спрямованістю на соціальну підтримку, соціальне обслуговування та профілактику. Мета таких заходів полягає у покращенні чи відновленні їх життєдіяльності, соціальної адаптації та повернення до повноцінного життя.

Характерними особливостями організації надання соціальних послуг є визначена на законодавчому рівні перелік суб'єктів що надають їх та суб'єктів що споживають, а також їх її фінансування та регулювання.

Сич Т.В. зазначає, що значну увагу питанням якості соціальних послуг приділено саме у країнах Європейського Союзу. Останніми десятиріччями в Україні теж приділяється увага секторові надання послуг, що передбачає впровадження таких заходів, як створення технічних комітетів зі стандартизації та ідентифікації послуг; розроблення національних стандартів для окремих послуг і системи документації для сертифікації; розроблення з наступним впровадженням обов'язкової та добровільної сертифікації послуг.

* Науковий керівник – Дудник О.В., к.е.н., доцент

Наразі відмічаємо відсутність дієвої системи забезпечення ефективності та якості надання послуг, навіть не зважаючи на те що був прийнятий новий відповідний закон у 2019 році [3].

Вирішення такого завдання має відбуватися через призму розв'язання проблеми діалогу публічної влади та споживачів. Цьому може сприяти запровадження систем управління якістю, що забезпечить постійне вдосконалення організації за рахунок підвищення якості окремих її складових, функціональних напрямів діяльності всіх видів та кожного співробітника окремо.

На якість надання соціальних послуг впливає чітка законодавча регламентація їх переліку та суті, визначена теоретико-методологічна база і суб'єкти їх надання; відповідальність і професіоналізм суб'єктів надання послуг, інформаційна відкритість щодо переліку і правил надання послуг, ресурсне забезпечення процесу надання послуг, а також ефективне їх використання.

Система передбачає розроблення й застосування стандартів щодо управління ресурсами, персоналом, інфраструктурою й робочим середовищем; надання послуг; визначення рівня задоволеності споживачів; внутрішніх аудитів; ведення документації; планування.

Отже, формування якості соціальних послуг відбувається в межах внутрішніх процесів інститутів публічної влади, для створення таких умов необхідним є розроблення ефективної системи управління такими процесами. В сукупності сприятиме стабільному забезпеченні якісного результату незалежно від змін в законодавчій площині, кадрових змін, змін на ринку тощо.

Література.

1. Абраменко Ю.Ю. Публічні послуги та їх роль у забезпеченні якості управління. URL: [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2011-02\(6\)/11ayzyyu.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2011-02(6)/11ayzyyu.pdf)
2. Департамент соціальної політики: офіційний інтернет-портал URL: <https://dsp.kyivcity.gov.ua/>
3. Закон України «Про соціальні послуги» Документ 2671-VIII, чинний, поточна редакція — Прийняття від 17.01.2019 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>
4. Калініченко С.М., Дудник О.В., Микулянець В. А. Вдосконалення процесу забезпечення якісних адміністративних послуг 2019 Вісник ХНТУСГ: Економічні науки. С. 191-200
5. Корнієцький О.В., Дудник О.В. Управління ефективністю використання робочого часу в державній службі / О.В. Корнієцький, О.В.

Дудник //Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – 2016. – № 177. – С. 152-160.

6. Сич Т.В. Управління якістю соціальних послуг: [навч. посібник для магістрантів спец. „Управління соціальним закладом”] / Т.В. Сич; Держ. закл. „ЛНУ імені Тараса Шевченка”. – Х : ООО „Цифра принт”, 2016. – 252 с.

ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЛЮ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ

***ЧАСОВІТІН І.О., АСПІРАНТ, БАБАК Д.Е., АСПІРАНТ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА***

Відносини власності на землю вперше стали самостійним об'єктом наукового аналізу в теорії фізіократів. Ці відносини розглядалися як такі, що формують не тільки ефективність сільськогосподарського виробництва, але і положення національної економіки в цілому. Фізіократи вважали, що земля, як основа істинних держав і як джерело всього національного багатства, відіграє особливу роль. «Серед усіх засобів для придбання майна, - указував Ф.Кене, - нема жодного, яке було б для людини краще, вигідніше, приємніше та пристойніше, навіть достойніше для вільної людини, ніж землеробство»[1].

Ефективність тієї чи іншої системи аграрних відносин дуже часто пов'язують із правом власності на землю: які відносини власності складаються на селі, такий весь економічний фундамент аграрного устрою, його соціальна структура і відповідно, матеріальні умови реалізації головного двигуна виробництва – особистого інтересу. Академік Ніконов стверджує, що людина «...облишена власності та економічної свободи, будь-якого права вибору, не мала стимулу проявити свої здібності, не була зацікавлена добре працювати» [2].

Саме приватна власність спонукає й напружує господарський інстинкт і господарську творчість людини, вона дає людині впевненість у тому, що продукт її праці не буде у неї віднято, вона дає їй спокій і викликає у неї волю до зосередженої й постійної праці [3].

* Науковий керівник – Пасемко Г.П. доктор наук з держ. упр., професор